

Asia C-279/23

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

28.4.2023

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach (Puola)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

7.3.2023

Kantaja:

Skarb Państwa - Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.

Vastaaja:

Z. sp.j.

TUNNISTETIEDOT POISTETTU

[--]

VÄLIPÄÄTÖS

7.3.2023

Sąd Rejonowy Katowice - Zachód w Katowicach, II Wydział Cywilny (Länsi-Katowicen alueellinen tuomioistuin, Katowice, II siviiliasioiden jaosto) [--]

[--]

käsitellessään Katowicessa 7.3.2023

[--]

asiaa, jossa kantajana on Skarb Państwa (valtiokonttori), jota edustaa Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K (K:n alueellisen mittausviraston johtaja).

ja vastaajana Z. spółce jawnej z siedzibą w C (avoin yhtiö Z., kotipaikka C),

ja joka koskee maksua

on päättänyt

1. esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

Onko kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU 6 artiklan 1 kohta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin voi hylätä kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen perintäkulojen korvaamista koskevan kanteen sillä perusteella, että velallisen maksuviivästys ei ollut merkittävä tai että niiden saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, on vähäinen?

2. [–] lykätä asian käsittelyä, kunnes ennakkoratkaisukysymykseen on vastattu.

PERUSTELUT

I. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin

- 1 [–] [perustelut ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimivallalle esittää ennakkoratkaisupyynnön]
- 2 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on siten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan toisen virkkeen nojalla oikeutettu esittämään ennakkoratkaisukysymyksen.

II. Asiassa sovellettavien kansallisten säännösten sisältö

- 3 Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU [–] (jäljempänä direktiivi 2011/7/EU) saatettiin osaksi Puolan oikeusjärjestystä kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta 8.3.2013 annetulla lailla (ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych [–]); jäljempänä kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta annettu laki).
- 4 Kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta annetussa laissa säädetään seuraavaa:
- 5 2 §.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan kaupallisiin toimiin, joiden ainoina osapuolina ovat:

- 1) elinkeinonharjoittajista 6.3.2018 annetun lain [(ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców)] säännöksissä tarkoitetut elinkeinonharjoittajat [– –];
 - 2) elinkeinonharjoittajista 6.3.2018 annetun lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa harjoittavat toimijat;
 - 3) julkisista hankinnoista 11.9.2019 annetun lain [(ustawa z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych)] 4 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa ja 6 §:ssä tarkoitetut toimijat [– –];
 - 4) vapaiden ammattien harjoittajat;
 - 5) ulkomaisten elinkeinonharjoittajien sivuliikkeet ja edustustot;
 - 7) elinkeinonharjoittajat Euroopan unionin jäsenvaltioista, Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) jäsenvaltioista, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolista tai Sveitsin valaliitosta.
- 6 4 §.
- Tässä laissa käytetyillä käsitteillä tarkoitetaan seuraavaa:
- 1) kaupallinen toimi – sopimus vastikkeellisesta tavaroiden toimittamisesta tai palvelujen suorittamisesta, jos 2 §:ssä tarkoitettujen osapuolten tekemä sopimus liittyy niiden taloudelliseen toimintaan;
 - 1 a) rahasuoritus – korvaus tavaroiden tai palveluiden toimittamisesta kaupallisessa toimessa;
 - 2) julkisyhteisö – julkisista hankinnoista 11.9.2019 annetun lain [(ustawa z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych)] 4 §:ssä tarkoitettu toimija;
- 7 6 §.
1. Jos kaupallisen toimen osapuolet eivät ole sopimuksessa määränneet maksuaikaa, velkojalla on oikeus ilman maksukehotusta saada kaupallisten toimien viivästymiseen liittyvät lakisääteiset korot 30 päivän kuluttua suorituksesta lähtien maksupäivään asti. Tämän lain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa aika lasketaan tarkastuksen valmistumispäivästä lähtien.
- 8 7 §.
1. Kaupallisissa toimissa – lukuun ottamatta toimia, joissa velallinen on julkisyhteisö – velkojalla on oikeus ilman maksukehotusta saada kaupallisten toimien viivästymiseen liittyvät lakisääteiset korot, elleivät osapuolet ole sopineet korkeammasta korosta, rahasuorituksen määräpäivän ja maksupäivän väliseltä ajalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät samanaikaisesti:

- 1) velkoja on toteuttanut suorituksensa;
- 2) velkoja ei ole saanut maksua sopimuksessa määrättyssä määräajassa.

9 8 §.

1. Kaupallisissa toimissa, joissa velallinen on julkisyhteisö, velkojalla on oikeus ilman maksukehotusta saada kaupallisten toimien viivästymiseen liittyvät lakisääteiset korot rahasuorituksen määräpäivän ja maksupäivän väliseltä ajalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät samanaikaisesti:

- 1) velkoja on toteuttanut suorituksensa;
- 2) velkoja ei ole saanut maksua sopimuksessa määrättyssä määräajassa.

10 10 §.

1. Velkojalla on siitä päivästä alkaen, jona hän saa oikeuden 7 §:n 1 momentissa tai 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuun korkoon, oikeus saada velalliselta ilman maksukehotusta korvauksena perintäkuluista seuraavan suuruista summaa vastaava määrä:

- 1) 40 euroa – jos rahasuorituksen arvo on enintään 5000 zlotya;
- 2) 70 euroa – jos rahasuorituksen arvo on yli 5000 zlotya mutta alle 50 000 zlotya;
- 3) 100 euroa – jos rahasuorituksen arvo on vähintään 50 000 zlotya.

1a. Edellä 1 momentissa tarkoitettua korvaussummaa vastaava määrä määritetään käyttämällä Puolan keskuspankin ilmoittamaa, rahasuorituksen erääntymistä edeltävän kuukauden viimeisen työpäivän keskimääräistä eurokurssia.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitetun summan lisäksi velkojalla on oikeus saada kohtuullinen korvaus tämän määrän ylittävistä perintäkustannuksista.

11 Siviilikoodeksista 23.4.1964 annetussa laissa (Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, jäljempänä siviililaki) [–] säädetään seuraavaa:

12 5 §

Oikeutta ei saada käyttää sen sosioekonomisen tavoitteen tai yhteiskunnallisen yhteiselämän periaatteiden vastaisesti. Oikeudenhaltijan tällaista toimintaa tai laiminlyöntiä ei pidetä kyseisen oikeuden käyttämisenä eikä sitä suojata.

III. Asiat tosiseikat

- 13 Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevan asian asianosaiset ovat:
- 14 Kantaja: Skarb Państwa (valtiokonttori), jota edustaa Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K (K:n alueellisen mittausviraston johtaja). Kantaja on kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta annetun lain 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettu toimija. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin selvittää, että kantaja asiassa on Skarb Państwa, jota edustaa Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K. [– –] [maininta kantajan oikeushenkilöllisyydestä ja kannekelpoisuudesta]
- 15 Okręgowy Urząd Miar w K. tarjoaa osana harjoittamaansa toimintaa palveluita mittauslaitteiden kalibroinnin alalla.
- 16 Vastaaja: Z. spółka jawna z siedzibą w C (avoin yhtiö Z., kotipaikka C). Vastaaja on avoin yhtiö ja kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta annetun lain 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettu elinkeinonharjoittaja. Se käyttää harjoittamansa liiketoiminnan yhteydessä säännöllisesti kantajan tarjoamia palveluita.
- 17 Kantaja vaatii, että vastaaja veloitetaan maksamaan sille 80 euroa vastaava summa Puolan zlotyissa lisättynä Puolan lain mukaisilla koroilla. Kantaja ilmoitti vaativansa kahta kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta annetun lain 7 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua korvausta perintäkuluista, määrältään 40 euroa kumpikin. Vaatimus johtuu siitä, että vastaaja suoritti kahdesti myöhässä maksun kantajan sille suorittamista palveluista. Vastaajan ilmoitettiin maksaneen 20 päivää myöhässä 246 zlotyn (noin 55 euroa) suuruisen summan ja viisi päivää myöhässä 369 zlotyn (noin 80 euroa) suuruisen summan.
- 18 Vastaaja vaati kanteen hylkäämistä, koska se katsoi, että velallisen maksuviivästys ei ollut merkittävä ja että saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, oli vähäinen. Se huomautti, että vastaaja oli aiemmin vähintään 39 kertaa maksanut myöhässä kantajan [– –] [viittaus kantajan organisaatorakenteeseen] suorittamista palveluista. Näiden viivästysten osalta kantaja on useita kertoja vaatinut vastaajalta perintäkulujen korvaamista, mutta tuomioistuimet ovat joka kerta hylänneet kanteen sillä perusteella, että velallisen maksuviivästys ei ollut merkittävä tai että saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, oli vähäinen.
- 19 Vaikka maksuviivästyksiä on ollut vähintään 39, kantaja ei ole koskaan onnistunut saamaan vastaajalta korvausta perintäkuluista.

IV. Unionin oikeuden säännösten ja pääasiassa sovellettavan kansallisen lainsäädännön välinen suhde

- 20 Direktiivissä 2011/7/EU säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojalla on oikeus saada velalliselta korvauksena perintäkuluista vähintään 40 euron summa (jäljempänä korvaus) viivästyskoron tullessa maksettavaksi kaupallisissa toimitissa:
- a) joissa velkoja ja velallinen ovat elinkeinonharjoittajia;
 - b) joissa velkoja on elinkeinonharjoittaja ja velallinen on julkisyhteisö.
- 21 Puolan lainsäädännössä puolestaan säädetään, että velkojalla on oikeus saada velalliselta 40–100 euron suuruinen korvaus perintäkuluista viivästyskoron tullessa maksettavaksi kaupallisissa toimitissa:
- a) joissa velkoja ja velallinen ovat elinkeinonharjoittajia;
 - b) joissa velkoja on elinkeinonharjoittaja ja velallinen on julkisyhteisö;
 - c) joissa velkoja on julkisyhteisö ja velallinen on elinkeinonharjoittaja.
- 22 Puolan lainsäädännössä oikeus korvaukseen ulotetaan näin ollen c kohdassa kuvattuun tilanteeseen. Esillä olevan asian tosiseikat vastaavat nimenomaan c kohdan tilannetta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö direktiiviä 2011/7/EU voitaisi soveltaa ja etteikö asia koskisi unionin oikeutta. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että Puolan lainsäätäjän tarkoituksena oli, että korvaus olisi saatavissa täsmälleen samoilla perusteilla riippumatta siitä, onko kyseessä a, b vai c kohdan tilanne. Tämä tarkoittaa sitä, että arvioidakseen, voiko ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin c kohdan tilanteessa hylätä korvausta koskevan kanteen sillä perusteella, että velallisen maksuviivästys ei ollut merkittävä tai että saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, oli vähäinen, on tarpeen selvittää, voiko ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin hylätä vastaavan kanteen a ja b kohdan tilanteessa. Se puolestaan edellyttää unionin oikeuden tulkintaa, sillä a ja b kohdan tilanteita säännellään nimenomaisesti direktiivissä 2011/7/EU.
- 23 On huomattava, että unionin tuomioistuin on useaan otteeseen katsonut, että sillä on toimivalta ratkaista unionin oikeuden säännöksiä tai määräyksiä koskevat ennakkoratkaisupyynnöt sellaisissa tapauksissa, joissa pääasian tosiseikat jäävät unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle mutta joissa unionin oikeuden säännöksiä tai määräyksiä sovelletaan kansallisen lainsäädännön nojalla, kun kansallisessa lainsäädännössä noudatetaan unionin oikeudessa annettuja ratkaisuja täysin jäsenvaltion sisäisten tilanteiden ratkaisemiseksi. Tällaisissa tapauksissa unionilla on selvä intressi sen osalta, että unionin oikeudesta omaksuttuja säännöksiä ja käsitteitä tulkitaan yhdenmukaisesti, jotta vältettäisiin myöhemmät tulkintaerot, eikä tämä riipu siitä, missä olosuhteissa näitä säännöksiä ja käsitteitä sovelletaan (esim. tuomiot: Allianz Hungaria Biztosító ym., C-32/11,

EU:C:2013:160, 20 kohta; FNV Kunsten Informatie en Media, C-413/13, EU:C:2014:2411, 18 kohta; Maxima Latvija, C-345/14, EU:C:2015:784, 12 kohta).

V. Syyt, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle heräsi epäilyksiä unionin oikeuden tulkinnasta

- 24 Puolalaisten tuomioistuinten vakiintunut käytäntö on hylätä korvausvaatimukset sillä perusteella, että velallisen maksuviivästys ei ole ollut merkittävä tai että saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, on vähäinen. Kanteen hylkäämisen perusteena on joka kerta ollut siviililain 5 §, jonka sisältö on selostettu edellä. Puolan tuomioistuimet katsovat siten, että korvauksen vaatiminen tällaisissa tilanteissa on yhteiskunnallisen yhteiselämän periaatteiden ("zasady współżycia społecznego") vastaista (tämä on puolalainen oikeudellinen käsite, jolla on samanlainen merkitys kuin termeillä "moraaliton", "tuomittava", "hyvän tavan vastainen").
- 25 Edellä oleva oikeuskäytäntö alkoi yhdestä virkkeestä, joka sisältyi Sąd Najwyższyn (ylin tuomioistuin, Puola) 11.12.2015 antaman ratkaisun [– –] perusteluihin. Sąd Najwyższy totesi ratkaisussaan, että tuomioistuinten tulee kussakin tapauksessa tutkia, ettei velkoja, joka vaatii korvauksen suorittamista, toimi yhteiskunnallisen yhteiselämän periaatteiden vastaisesti.
- 26 Vaikka tuomioistuinten oikeuskäytäntö tältä osin on osittain epäyhtenäinen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittama oikeuskäytännön analyysi osoittaa, että puolalaiset tuomioistuimet yleensä katsovat, ettei velallisen myöhässä suorittamien saatavien määrä ole merkittävä, jos se ei ylitä 100–300 euroa vastaavaa summaa Puolan zlotyissa. Samalla puolalaiset tuomioistuimet katsovat, että velkojen maksuviivästystä on pidettävä vähäisenä, jos se ei ylitä 2–6 viikkoa. Ei ole tarpeen, että molemmat yhteiskunnallisen yhteiselämän vastaisuuden edellytykset täyttyvät samanaikaisesti. Puolalaiset tuomioistuimet yleensä hylkäävät korvausvaatimukset myös silloin, kun velallisen viivästyneiden suoritusmäärien määrä on ollut huomattava, jos maksuviivästys on ollut vähäinen. Vastaavasti puolalaiset tuomioistuimet ovat yleensä hylänneet tällaiset vaatimukset myös tilanteissa, joissa viivästys on ollut huomattava, mutta summa vähäinen.
- 27 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kuvaamaa puolalaisten tuomioistuinten oikeuskäytäntöä havainnollistavat täydellisesti edellä esitetyt, esillä olevassa asiassa kantajana ja vastaajana olevien tahojen väliset riidat. Vastaaja on vähintään 39 kertaa suorittanut maksun kantajalle myöhässä, mutta tästä huolimatta puolalaiset tuomioistuimet eivät koskaan ole velvoittaneet sitä suorittamaan korvausta kantajalle.
- 28 Tutkiessaan esillä olevaa asiaa ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella heräsi epäilyksiä siitä, onko kansallinen lainsäädäntö, joka mahdollistaa

korvausvaatimuksen hylkäämisen edellä mainituista syistä, direktiivin 2011/7/EU mukainen.

- 29 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen epäilykset johtuvat seuraavista kuudesta syystä:
- 30 Ensinnäkään direktiivissä 2011/7/EU ei säädetä poikkeuksesta periaatteeseen, jonka mukaan velkojalla on oikeus saada korvaus, jos velallisen suoritus viivästyy. Näistä poikkeuksista säädetään ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä. Kyseiset poikkeukset eivät myöskään suojaa sellaisia perusarvoja, joita ei voitaisi sovittaa yhteen korvausvelvollisuuden kanssa. Päinvastoin pääasiallinen syy näihin poikkeuksiin on Puolassa (ja luultavasti myös joissakin muissa jäsenvaltioissa) esiintyvä tapa suorittaa pieniä maksuja eräpäivän jälkeen, erityisesti liiketoiminnassa. Tästä syystä puolalaiset tuomioistuimet ovat tulleet siihen lopputulokseen, että velkoja, joka ei ota huomioon tapaa hyväksyä vähäisiä viivästyksiä ja vaatii niistä korvausta, toimii yhteiskunnallisen yhteiselämän periaatteiden vastaisesti. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen näkemyksen mukaan vähäisten viivästysten hyväksymistä koskevan tavan suojele ei kuitenkaan ole sellainen tärkeä arvo, jolla voitaisiin perustella poikkeuksen sisällyttäminen kansalliseen lainsäädäntöön selkeästä, täsmällisestä ja ehdottomasta direktiivin 2011/7/EU määräyksestä huolimatta.
- 31 Toiseksi Puolan lainsäädännössä säädetyt poikkeukset velkojan oikeudesta saada korvaus ovat ristiriidassa direktiivin 2011/7/EU tavoitteen, joka on ilmaistu sen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa, kanssa. Kyseisessä perustelukappaleessa todetaan, että ”päätäväinen siirtyminen täsmälliseen maksukulttuuriin, jossa koronperintäoikeuden poissulkemisen olisi aina katsottava olevan selvästi kohtuuton sopimusehto tai selvästi sopimaton menettely, on tarpeen tämän suuntauksen muuttamiseksi ja viivästysten ehkäisemiseksi. Tällaiseen suunnanmuutokseen olisi kuuluttava myös nimenomaisten säännösten säätäminen maksuajoista ja aiheutuneiden kulujen korvaamisesta velkojille sekä muun muassa se, että perintäkulujen korvaamisoikeuden poissulkemisen olisi oletettava olevan selvästi kohtuutonta tai sopimatonta”. Puolan lainsäädännössä säädetyt poikkeukset ja niiden käyttöön ottamista ohjaavat tavoitteet ovat ristiriidassa direktiivin tavoitteen eli ”nopeiden maksujen kulttuurin” luomisen kanssa. Korvausten maksuvelvollisuutta koskevat poikkeukset eivät johda ”nopeiden maksujen kulttuurin” luomiseen vaan pikemminkin viivästyneiden maksujen hyväksymisen kulttuurin vahvistumiseen. Näin ollen poikkeukset heikentävät unionin oikeuden käytännön tehokkuutta (effet utile) ja ovat sellaisina unionin oikeuden vastaisia.
- 32 Kolmanneksi poikkeukset korvausvelvollisuudesta tekevät edellä mainitusta direktiivin 2011/7/EU johdanto-osan 12 perustelukappaleessa vahvistetusta periaatteesta, jonka mukaan ”perintäkulujen korvaamisoikeuden poissulkemisen olisi oletettava olevan selvästi kohtuutonta tai sopimatonta”, näennäisen. Elinkeinonharjoittajien ei tarvitse Puolassa ottaa sopimuksissa käyttöön lausekkeita, joilla suljetaan pois oikeus korvauksiin perintäkuluista tilanteessa,

jossa velallisen maksuviivästys ei ole merkittävä tai jossa saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, on vähäinen, koska oikeus korvaukseen perintäkuluista on poissuljettu puolalaisten tuomioistuinten oikeuskäytännössä.

- 33 Neljänneksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mielestä korvausvelvollisuudella on suurin merkitys juuri silloin, kun velallisen maksuviivästys ei ole merkittävä tai kun saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, on vähäinen. Puolalaisten tuomioistuinten oikeuskäytännössä on toisinaan väitetty, että kun velan määrä on vähäinen, esimerkiksi 100–300 euroa vastaavan suuruinen, velvoite maksaa 40:tä euroa vastaava summa maksuviivästyksen vuoksi on kohtuuton seuraamus velalliselle. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mielestä unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ennen kaikkea ollut korvausvelvollisuuden asettaminen tällaisia tapauksia silmällä pitäen. Tapauksissa, joissa velallisen viivästys on huomattava tai saatavien määrä on suuri, velallinen on velvollinen maksamaan korkeita korkoja, jotka lasketaan usein tuhansissa tai jopa sadoissatuhansissa euroissa. Näissä tilanteissa velvollisuudella maksaa 40 euron suuruinen korvaus ei ole velallisen toimintaan vaikuttavaa vaikutusta. Tilanne on päinvastainen silloin, kun velallisen maksuviivästys ei ollut merkittävä tai kun saatavien määrä, jotka velallinen suoritti myöhässä, oli vähäinen.
- 34 Viidenneksi direktiivin 2011/7/EU tarkoituksena on torjua maksuviivästyksiä koko sisämarkkinoilla (direktiivin 2011/7/EU johdanto-osan 36 perustelukappale). Tämän tavoitteen saavuttamiseksi eurooppalainen lainsäätäjät on säätänyt yhtenäisistä säännöistä, joiden mukaan velkojat saavat oikeuden korvaukseen. Korvausoikeuden saamista koskevat säännöt eivät kuitenkaan ole yhdenmukaisia eivätkä siten direktiivin laatijoiden tarkoituksen mukaisia, jos yksittäiset jäsenvaltiot ottavat käyttöön omia, direktiivin ulkopuolisia poikkeuksia korvauksen maksamisvelvollisuuteen.
- 35 Kuudenneksi on niin, että kun tarkastellaan sitä, onko kansallisen oikeuden normi, joka mahdollistaa korvausvaatimusta koskevan kanteen hylkäämisen ennakkoratkaisukysymyksessä mainituista syistä, unionin oikeuden mukainen, merkitystä ei ole menettelyllisen itsemääräämisoikeuden periaatteella. Siviililain 5 §, joka on peruste tällaisen kanteen hylkäämiselle, on aineellisen oikeuden normi, ei prosessioikeuden. Tuomioistuimet, jotka hylkäävät korvausvaatimusta koskevan kanteen, eivät tee niin muodollisista syistä vaan siksi, että vaatimuksella ei niiden arvion mukaan ole aineellisoikeudellista perustetta, ts. siksi, ettei kantajalla ole lainkaan oikeutta esittämäänsä vaatimukseen.

VI. Asianosaisten kannat ennakkoratkaisukysymykseen

- 36 [– –] [menettelyä koskevia merkintöjä]

VII. Käsittelyn lykkääminen

37 [– –] [menettelyä koskevia merkintöjä]

TYÖASIAKIRJA